

در فعالیت روزمره هم، «دست در کار و دل با یار» باشد

شماره پرسش: ۲۴۶۷۵

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۸/۵/۳ ۰۷:۰۸:۳۵

متن پرسش

سلام و خدا قوت: بنده کتاب های شما رو بخوبی مطالعه کرده و عمیقا تحت تاثیر قرار گرفته ام. خصوصا کتاب هایی مثل از برهان تا عرفان، معرفت نفس و حشر و.. که یک فضای فلسفی-عرفانی برای مخاطب ایجاد می کنند. با شیوه ی زندگی علما، حالات عرفانی و زندگی سراسر توحیدی آن ها آشنایی نسبی دارم و حظّ معنوی می برم. خلاصه اینکه نمازهای یومیه (و حتی بعضا نماز شب) را با قلب می خوانم و حالات معنوی بسیار خوب و وصف نشدنی به من دست می دهد. مشکل اینجاست اگه چند وقتی فرصت مطالعه نباشه (مخصوصا ایام مدرسه) و کارهای روزمره غلبه کنند گویا دچار کثرتی می شوم که شما از آن در سخنرانی ها یاد می کنید. در نتیجه همه ی آن حالات معنوی و نماز شب و... از یادم می روند که قابل قیاس با حالات اولی نیستند. فرد کاملا معمولی شده و بسیار معذب می شوم. لطفا راهنمایی بفرمایید. سپاسگزارم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: هنر ما آن باید باشد که در فعالیت روزمره هم، «دست در کار و دل با یار» باشد. موفق باشید